

Een kostbare uitnodiging

Joseph Addison Alexander

uitgave van:

De Tabernakel
preken met verwachting

Eerder uitgegeven preken van jaargang 23

1. Komt, maakt God met mij groot

Charles Haddon Spurgeon

Jaargang 23 – nummer 2 – januari 2021

Toelichting foto omslag

Via diverse apps delen we tegenwoordig foto's van dingen die we gemaakt hebben en anderen willen laten zien. Zoals foto's van een mooi klaargemaakte maaltijd. Toch doet dit denken aan vroeger, als je als kind op bezoek was bij een verre oom die veel mooie dingen had: je mag wel naar alles kijken, maar nergens aanzitten. Je kunt die gedeelde foto's niet eens eten, dus het zal bij kijken moeten blijven. Zo is het niet in het Koninkrijk der hemelen. Bij de Heere worden we genodigd om te kijken én te eten, te smaken en te proeven. Dat maakt Zijn Woord zo kostbaar: het is niet alleen een Woord om nauwkeurig te bezien, maar ook om jezelf er geestelijk mee te voeden. Hijzelf is de Gastheer, Zijn woord is ons genoeg, zo tekent Alexander ons in deze preek. 'Komt, want alle dingen zijn nu gereed.'

Bronvermelding

Oorspronkelijke titel: Chapter XI

Bron: J.A. Alexander, *Theology on Fire: Sermons from the Heart of J.A. Alexander* (Birmingham, Alabama: Solid Ground Christian Books, 2004)

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel. De pdf en de originele Engelse tekst zijn te vinden op de website: www.tabernakel.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

Een kostbare uitnodiging

Komt, want alle dingen zijn nu gereed.

Lukas 14:17

Net als in vele andere Bijbelgedeelten vinden we hier een zeer kostbare uitnodiging, met de reden om die te aanvaarden. Een uitnodiging: 'Kom' en een reden: 'alle dingen zijn nu gereed.'

Het eerste heeft geen uitleg nodig. In de geestelijke betekenis of toepassing van de gelijkenis waar deze tekst uit genomen is, betekent 'kom' vanzelfsprekend: Kom naar de feestmaaltijd van het Evangelie, waar God van Zijn overvloed uitdeelt, kom naar de bron, kom naar het kruis, kom tot Christus Zelf. Dit is hetzelfde als 'wordt behouden' en bevat een aansporing om u te bekeren, te geloven, u aan Gods gerechtigheid te onderwerpen en de zaligheid, die Hij aanbiedt, aan te nemen. Het is dan ook deze oproep die voortdurend in de oren klinkt van degenen die het Evangelie horen. Deze hoeven we niet zozeer uit te leggen, maar alleen te bekrachtigen. Juist met dat doel is er namelijk aan toegevoegd: 'want alle dingen zijn nu gereed.' Om deze reden vraag ik nu uw aandacht voor de oproep van genade die gedaan wordt. 'Komt, want alle dingen zijn nu gereed.'

In de gelijkenis betekent dit duidelijk dat de tijd om te genieten nu aangebroken was. De maaltijd was bereid en alle dingen stonden klaar. Als men iets eerder was gekomen, zou men wellicht te vroeg geweest zijn. Als men iets later zou komen, was men voor eeuwig te laat. Elke uitnodiging die mensen sturen, geldt voor een bepaalde tijd. Ook iedere Evangelienodiging geldt voor een bepaalde tijd. Maar er is een belangrijk verschil tussen deze twee. In het ene geval kan te vroeg komen even verkeerd zijn als te laat komen. In het andere moeten we slechts vrezen dat we te laat komen. Daar is te vroeg komen onmogelijk. De maaltijd is bereid en alle dingen zijn altijd gereed voor degenen die ze willen ontvangen. Dit voedsel hoeft niet voortdurend opnieuw klaargemaakt te worden, zoals in het andere geval.

O, werden onze ogen er eens voor geopend of de ons omringende nevel eens opgetrokken, zodat ons zicht op de goddelijke barmhartigheid niet

langer belemmerd zou worden. Dan zou de bruiloftszaal van de genade voor ons oprijzen als een visioen met haar glanzende lichten, haar muziek en haar heerlijke geuren. Het contrast met de buitenste duisternis zou er dieper door worden en de koude en honger van de toekijkende menigte nog scherper en nijpender!

Arme en ellendige mensen kijken vaak met jaloerse bewondering naar zulke toonbeelden van menselijke weelde en feestelijkheid. Zij mogen daar niet binnenkomen. En zelfs de mensen die er wel mogen komen eten, moeten wachten tot de afgesproken tijd.

Maar hoe anders is deze genademaaltijd. Zij die daar niet binnen gaan, zullen de oproep niet horen en kunnen de overvloed, die daar voor hen klaarstaat, niet zien. Als ze toch nog aarzelen nadat hun ogen en oren geopend zijn, is dat slechts voor een ogenblik. Even voelen ze een ongelooflijke verwondering dat deze maaltijd voor hen bedoeld kan zijn en dat ze geen voorbereiding of uitstel nodig hebben, maar meteen mogen gaan aanzitten. Zij staan verbaasd als ze zien en horen wat zo plotseling aan hun zintuigen wordt getoond. Dat lijkt buiten hun bereik te liggen, het gaat hun hoop en zelfs bijna hun wensen te boven. De deuren zwaaien open, helder licht stroomt naar buiten, ze horen nog ongekende melodieën en ruiken nieuwe geuren, en luide, maar vriendelijke stemmen roepen hun toe – niet alleen anderen, maar ook hen: Kom en zie, eet en drink, mijn liefste. Kom, want alle dingen zijn nu gereed.

Eeuw na eeuw blijft deze oproep dezelfde. Terwijl het ene geslacht na het andere van het wereldtoneel verdwijnt, wordt de uitnodiging telkens herhaald: 'Alle dingen zijn nu gereed.' Sommigen slaan er acht op, anderen verachten deze oproep en weer anderen horen deze liefelijke uitnodiging niet eens. Als de arme zondezieke, uitgehongerde, afgematte zondaar voor het eerst zijn gebrek begint te voelen en met zijn matte, verduisterde ogen naar dat schitterende en feestelijke tafereel kijkt, zal de reactie altijd dezelfde zijn: 'Komt, want alle dingen zijn nu gereed.' Ook al wist hij er eerst niet vanaf of minachtte hij het in zijn dwaasheid. Misschien lijkt zijn bede op het verkeerde moment te komen, misschien zucht hij zijn gebed wel te middernacht, in het donker. Zijn smeking kan uit het krot van de bedelaar

komen, van het slagveld, uit de gevangenis of zelfs vanaf het schavot.

Het is nooit te vroeg om de toevlucht tot dit aanbod te nemen en niemand zou ooit te laat moeten gaan. Het kan nooit te vroeg zijn, want de ziel is zich altijd bewust van een gemis – een rusteloos verlangen naar een groter genot dan het beste wat ze al genoten heeft. Niemand zou ook te laat moeten zijn, zoals het – helaas! – te laat is voor duizenden, omdat alle dingen nú gereed zijn. Wanneer alles nu klaar is en slechts tijdelijk de gelegenheid geboden wordt om hier deel aan te krijgen, gaat u uw ondergang tegemoet als u dit niet wilt aannemen. Het is dom, ja uiterst dwaas om dit zelfs maar uit te stellen.

Laten we dus het feit dat alle dingen gereed zijn, beschouwen als een reden om nu tot Christus te komen. De eenvoudigste manier om dit te doen, is te overdenken wat ons verhindert dat te doen. Ik spreek nu niet tot degenen die nog totaal ongevoelig zijn, zich niet bewust zijn van het gevaar waarin ze verkeren of onwillig zijn om dat te belijden. Met zulke mensen valt onmogelijk te praten en zij moeten overgelaten worden aan de vreeswekkende troost van die ernstige ironie, dat degenen die gezond zijn geen arts nodig hebben.

Maar ik spreek tot u die zichzelf kent als een zondaar die barmhartigheid nodig heeft en die hoopt deze op een dag in de Zaligmaker te vinden. Aan u stel ik de vraag – en ik wil u smeken die ook aan uzelf te stellen: Wat verhindert u te komen? Welke onzichtbare hand houdt u tegen als u al bijna op de drempel staat? Wat houdt uw ogen gesloten als u het licht begint te zien? Wat smoort uw roepen om genade? Wat onderdrukt het bonken van uw bonzende hart? Wat is het toch? Geen macht van buitenaf: u handelt vrijwillig als u weigert te komen. Door welke innerlijke oorzaak is het, dat u niet komt? Wat houdt u dan toch tegen?

Helaas, dat hoef ik niet te vragen. Iedere zondaar die tot nadenken kwam, komt op zijn pad een barrière tegen die hem de doorgang verspert totdat God deze barrière wegneemt; schuld – het verlammeende en verdovende besef van schuld. Precies dezelfde zaak die het komen noodzakelijk maakt, schijnt het ook onmogelijk te maken. God is een heilig God, een

rechtvaardig God en soeverein. Zijn wet is overtreden; wijzelf hebben die overtreden. Hij kan niet anders dan ons veroordelen. Ja, we zijn zelfs al veroordeeld.

De overtuiging van deze waarheid ligt als een ijzeren juk op onze schouders, als ketenen om onze ledematen. We voelen de druk en willen daarvan verlost worden, maar we kunnen ons niet verroeren. Wij kunnen niet vrijwillig verschijnen voor het aangezicht van onze vijand, onze rechter, degene die ons vonnis voltrekt. Zolang we nog in deze relatie tot God staan of lijken te staan, willen we niet, kunnen we niet, durven we niet te komen, wat er ook allemaal gereed mag zijn.

O, mijn hoorders, is hier niemand voor wie deze overtuiging als een enorme muur is, die u niet kunt afbreken, waar u niet doorheen of omheen kunt gaan? Ligt u nu aan de voet ervan en bent u niet in staat verder te gaan, maar wilt u ook niet terugkeren? God geve dat dit de ervaring is van sommigen die nog niet zo ver gebracht zijn, want dan zouden ze verlossing mogen verwachten. Alle dingen die u nodig hebt, zijn gereed; ja, op dit moment.

Als u niet omhoog kunt kijken, kunt u luisteren. Wat is dat geluid dat uit de duisternis voortkomt of uit het ontoegankelijke licht waar God woont? Is dat het rommelen van een verre donder of de aankondiging van een opkomende storm? Het is inderdaad een stem als het geluid van donderslagen: aangenaam en toch plechtig, maar deze stem spreekt van genade en niet van toorn. Het is een stem als de stem van vele wateren, die zegt: 'Kom en zie! Kijk naar boven!'

Zie verder dan deze hindernissen, zie de troon en Hem Die daarop zit. De wolk waarin Hij Zich gehuld heeft, is niet die van een hevige storm, maar straalt van licht. Zijn kroon is niet de wraakgierige bliksem, maar de vredevolle regenboog. Hij wenst niet de dood van de zondaar, maar dat allen zich zullen bekeren en leven. Hij staat u toe, Hij gebiedt u, Hij smeekt u behouden te worden. Dat is de allersterkste uitdrukking van Zijn gewilligheid. O, mijn hoorders, misschien wordt u afgeschrikt omdat u voelt zo ver van uw God verwijderd en vervreemd te zijn. Misschien twijfelt u aan Zijn

goedheid, aan Zijn gewilligheid om u te vergeven en u met Hem te verzoenen. Als dat het is wat u tegenhoudt, kom dan, o kom dan zonder uitstel, want alle dingen zijn nu gereed.

Maar misschien is uw weg nog niet open. Misschien zijn uw obstakels nog niet allemaal opgeruimd. Wat u ook mag denken van Gods barmhartigheid, u kunt Zijn rechtvaardigheid niet uit het oog verliezen. Hoe groot Zijn barmhartigheid ook zou zijn, Zijn heiligheid, Zijn oprechtheid, Zijn rechtvaardigheid staan nog in de weg. Hij kan niet liegen. Hij zal Zijn bedreigingen uitvoeren. Hij kan Zichzelf niet verloochenen. De ziel die zondigt, die zal sterven. De wet is overtreden en haar afschuwelijke boete moet worden betaald. Zolang deze grote schuld niet is voldaan, doet het er niet toe wat er allemaal gereed staat.

Dit is een ontzettende en ontwijfelbare waarheid. Het is absoluut onmogelijk de realiteit van deze waarheid en de angstaanjagende betekenis ervan te overdrijven. Het zal u geen verlichting opleveren als u de eisen van de wet of de verdorvenheid van de zonde goedpraat. U kunt de noodzaak en de ontzagwekkende aard van de straf die volgt op de zonde niet uitwissen, noch de breuk helen die geslagen is door de wet te schenden.

U kunt uw verstand en uw geweten voor de gek houden, maar het enige resultaat van deze pogingen is op zijn best dat u zichzelf bedriegt of in wanhoop vervalt. De droom van zelfbedrog zal vroeg of laat gevolgd worden door een vreselijk ontwaken. Hoe vaak of hoe lang de slaap u ook vergetelheid brengt, de verschrikkelijke waarheid zal u weer overvallen zodra u ontwaakt. En dan zal het des te onverdraaglijker zijn, vanwege de korte onderbreking die eraan voorafging.

Het gewicht van een geldschuld kan iemand al van zijn slaap beroven, zijn vreugde bederven, zijn vrede verstoren, het leven tot een last maken, hem gek maken of zelfs tot zelfmoord aanzetten. In het laatste geval worden bange mensen, die voor het lijden van dit leven terugschrikken, in zekere zin onverschrokken en wagen ze het op het volgende leven. En dit zijn nog maar de gewone gevolgen van de benauwdheid die het besef van een geldschuld teweegbrengt, als iemand die niet kan betalen. O, hoe moet

u zich dan voelen als de rekening tussen ons en God wordt opgemaakt en we daarmee geconfronteerd zullen worden? Hoe zou u het verschrikkelijke resultaat kunnen berekenen, met welke woorden kunnen we het uitdrukken? Dat is onmogelijk.

En deels omdat het onmogelijk is, sluiten we onze ogen, stoppen we onze oren en wenden we onze aandacht van dit verwarrende onderwerp af. Als we een poging doen om het wél onder ogen te zien en de grootte van onze schuld als een excuus gebruiken om Christus niet aan te nemen, is dat alleen omdat we geen juist begrip van die schuld hebben. Want als we de grootte van onze schuld zouden zien, zouden we bij God niet aankomen met onze argumenten. Dan zouden we met stomheid en blindheid geslagen worden en dood neervallen voor Hem.

Het is juist dat u in die richting geen ontsnappingsmogelijkheid ziet; die is er niet. U erkent terecht dat deze schuld betaald moet worden; dat moet. U hebt gelijk dat u hem nooit kunt betalen; dat kunt u nooit en te nimmer. Als u hiervan maar ten dele en oppervlakkig overtuigd bent, zult u blijven waar u nu bent en dan zult u zich blijven verontschuldigen door te zeggen dat uw zonden onvergeeflijk zijn.

Maar als u er werkelijk en grondig van overtuigd bent dat u deze afschuwelijke schuld moet betalen en daartoe niet in staat bent, dan zou de diepe duisternis van deze wanhoop u licht laten zien of dat zichtbaar maken: eerst een vage vonk, dan een flauwe glans, een gloed, een vlam, een brand! En in het midden van dat laaiende vuur zou u, net als die vervolger uit de oudheid tussen de laaiende vlammen van zijn eigen vurige oven, een gedaante zien als van een godenzoon, staande langs de weg die u naar de troon der genade leidt. U moet langs Hem heen, anders kunt u de voetbank niet bereiken.

Wie is het Die u daar opwacht? Zijn ogen zijn vochtig van medelijden, maar Zijn gelaatstrekken bleek, als Eén die uit de dood verrezen is. En in Zijn uitgestrekte hand kan het oog van het geloof iets blinkends onderscheiden, iets kostbaars, iets zonder prijs. Dat is niet de glans van goud of zilver of een schittering van kostbare edelstenen, maar iets dat nat is

van tranen en bevlekt met het bloed dat nog steeds uit Zijn gewonde hart druipt. Dat is de losprijs voor uw leven, dat is het rantsoen voor uw ziel, dat is de prijs die u nooit zou kunnen betalen, die mensen en engelen nooit voor u kunnen betalen. Daarom berustte u erin dat u zou omkomen. Maar kijk, Hij steekt u Zijn hand toe. Hij dringt bij u aan.

Dit is het beslissende moment: kunt u weigeren? Als u dat kunt, o, laat dan uw lippen verzegeld worden, zodat ze nooit meer spreken over de straf van Gods wet alsof die u van de genade berooft. Want als u zich in de grondeloze diepte van zelfvernietiging werpt, kan het laatste geluid dat u van boven bereikt weleens het druipen van dat bloed zijn. Eén aanraking daarvan zou genoeg geweest zijn om uw grote schuld voor eeuwig uit te wissen. O, als dit alles is wat u ontbreekt om met vrijmoedigheid tot God te naderen, dan zeg ik opnieuw, mijn hoorder: 'Komt, want alle dingen zijn nu gereed.'

Maar misschien voelt u nu een andere hindernis, een waarop u eerder nog niet zo gelet hebt. Hoewel God gereed staat om u omwille van Christus' verzoenende offer te vergeven, vindt u een verhindering in uzelf, in uw hart, in uw eigen aanleg en genegenheden. U bent niet alleen schuldig, onder het rechtvaardig oordeel, terecht strafwaardig en niet in staat om voor uw overtredingen te betalen. Maar u bent ook verontreinigd, uw natuur is verdorven, onbekwaam tot het goede en geneigd tot het kwade. Hoe kunt u dan in de tegenwoordigheid van een heilig God verschijnen? Hoe kan het anders of u bent een voorwerp van afschuw voor Hem? Hoe kan iemand liefhebben wat hij verafschuwt, of geluk vinden in iets dat regelrecht in strijd is met heel zijn natuur?

Weer klopt de beschuldiging, maar de werkelijkheid is nog afschuwelijker dan u ooit kunt bevatten. Er zijn diepten, er zijn afgronden van onreinheid, die u niet in staat bent te peilen. U kunt die niet bezien zonder verbijstering en zonder dat u zich ziek voelt in uw geest. Als God de sluier zou optillen die daar overheen ligt en zou toestaan dat er rechtstreeks licht op viel, zou u niet in staat zijn dat te verdragen.

O, wend uw ogen af van dat hartverscheurende schouwspel. Er is iets anders om naar te kijken. Want wat ziet u tegenover die met bloed bevlekte

Gedaante die verzoening aanbiedt? Een opwellende bron, stromend water, een rivier, een zee vol louterende geneeskracht. Spring daarin en u zult meteen rein zijn. Veranderd en toch als dezelfde komt u uit dit water weer boven. Dwang is niet langer nodig, want uw aanleg en wensen zijn geheel omgekeerd. Het oude is voorbijgegaan. Alle dingen zijn nieuw geworden, nieuw van binnen en nieuw van buiten, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, een rein hart en een oprechte geest. Dit is inderdaad een nieuwe schepping, een nieuw schepsel, een nieuwe geboorte, opnieuw geboren, wedergeboren van boven, geboren uit God, het bad van de wedergeboorte, de vernieuwing door de Heilige Geest.

Laat u dan niet afschrikken door het besef van wat u bent, evenmin door het besef van wat u niet kunt doen of wat u al gedaan hebt. De gave van Gods genade voorziet hier evenzeer in als in elke andere behoefte. Een nieuw hart is net zo goed Zijn gave als verzoening en vergeving. Kom dan en ontvang wat Hij belooft te geven. Kom zonder aarzeling, zonder uitstel, want alle dingen zijn nu gereed.

Maar ik hoor u zeggen dat u niet in uw eentje kunt komen; dat u zelf de strijd niet kunt aangaan, de donderslagen en bliksemflitsen van de berg Sinaï niet kunt trotseren. U kunt niet met Mozes op die rokende en bevede bergtop staan. U moet zich mengen onder de menigte aan de voet van de berg. U bent zelfs niet gewillig om als enige gered te worden. U hebt de menigte zolang gevolgd in het kwaad doen, dat u nog steeds de behoefte voelt van gemeenschap en een voorbeeld, van wederzijdse aansporing en weerhouding. Maar deze zaken zult u ontvangen! U zult ze volmaakt ontvangen, als u maar wilt komen. Want u bent gekomen tot de Berg Sion en tot de stad van de levende God, tot de algemene vergadering en de gemeente van de eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn. De Kerk van Christus staat klaar om u te ontvangen, te beschermen en te voeden. Haar instellingen, haar voorbeelden, haar aanbidding, haar inzettingen, haar gemeenschap – alles, alles staat voor u klaar. In die behoefte heeft de zaligmakende genade speciaal voorzien. U wordt niet gevraagd in uw eentje zalig gemaakt te worden, hoewel dat zeker beter zou zijn dan verloren te gaan. Maar u mag zoveel mensen meebrengen als u wilt en u zult zien dat er al velen vóór u zijn ingegaan.

Nu we u smeken te komen, wordt u uitgenodigd voor een bruiloftsmaaltijd, waaraan velen – God zij dank – uiteindelijk deelnemen. En hoewel velen die genodigd zijn zich verontschuldigen of zelfs wagen er licht over te denken, Degene Die de maaltijd aanbiedt zal toch vele gasten ontvangen. Want terwijl op de brede weg die naar het verderf leidt, vele verdwaasde slachtoffers lopen, is er ook een toeloop van een mensenmassa die vanaf de wegen en heggen naar de tafel van de Heere komt. Daar zullen zij zitten, gekleed en wel bij hun verstand, gewassen en versierd, gereinigd en gelouterd, terwijl velen die erfgenamen van het Koninkrijk leken te zijn, buitengesloten zijn of zichzelf buitensluiten van deelname aan de maaltijd.

Van dat gezelschap dat zo bij elkaar gebracht en vernieuwd is, zult u deel uitmaken. De deuren staan open om u te ontvangen en nog is er plaats. Als alle hindernissen van binnen en van buiten nu verwijderd zijn, als verzoening, vergeving en vernieuwing binnen uw bereik zijn en als de kerk gereed staat u te ontvangen in haar gemeenschap der heiligen, welk voorwendsel of uitstel kunt u dan nog bedenken? 'Komt, want alle dingen zijn nu gereed.'

Werpt u nog tegen dat dit alleen maar tijdelijke inzetten zijn? Dat deze tekortschieten in het licht van uw nood en vrees? Vraagt u: 'Als deze tekortschieten, waar zal ik dan heen gaan en wie zal mij dan ontvangen in de eeuwige woningen?' Ik antwoord u opnieuw, dat u in een hogere zin al gekomen bent tot de berg Sion, tot het hemelse Jeruzalem en tot de vele duizenden van engelen en de geesten der volmaakt rechtvaardigen. De hemel is gereed om u te ontvangen en in die verzekering ligt alles opgesloten. Wat voor plaatselijke en stoffelijke voorstellingen u zich ook mag maken bij de hemel, die zijn slechts een sluier, de omhulling, de schatkist.

Wij zijn gewoon de hemel te omschrijven als een toestand waarin we andere omstandigheden zullen waarnemen. Maar o, het is veel meer! Louter goedheid en zegeningen! Alle zonde en lijden zullen voor altijd buitengesloten zijn. Laten uw herinnering en verbeelding hun uiterste best doen om beelden van het ergste kwaad te vermenigvuldigen, roep alle soorten en omstandigheden van verdriet in gedachten, en bedenk dan dat dit alles

daar niet zal zijn. Geef vrij baan aan uw stoutste en wildste dromen van geluk, maar zonder zonde, en bedenk dat dat alles daar wél zal zijn. Oneindig veel meer dan u zich kunt voorstellen zal voor altijd en eeuwig uw deel zijn, zonder angst voor of de mogelijkheid van verandering, verlies of vermindering van dit geluk. Ieder reine wens zal vervuld worden, alle verheven verlangens zullen in ruime mate geschonken worden. Het verleden en het heden zijn niet te vergelijken met wat nog komt.

Alle pogingen om zo'n onderwerp nog mooier voor te stellen, maken het alleen maar minder en zullen uw bevattning ervan minder scherp en bevredigend maken. Maar wanneer deze niet te evenaren toestand, dit ontbreken van alle kwaad, deze eeuwige genieting van het hoogste goed u wacht, voor u bereid is, dan mogen we zeker wel tegen u zeggen: 'Komt, o komt, want alle dingen zijn nu gereed. Eerherstel, verzoening, vernieuwing, de genade van de Vader, de verdienste van de Zoon, de werking van de Geest, de Kerk op aarde en de Kerk in de hemel, bewaring in dit leven, vrede in de dood en heerlijkheid in alle eeuwigheid. Goede hoop voor nu en een onuit-sprekelijke werkelijkheid hierna – alle dingen, alle dingen zijn nu gereed.

Wilt u komen? Zo niet, dan moet u omkeren, u moet op uw schreden terugkeren en deze grootse uitnodiging nog eens goed beschouwen. Iets groters kunnen we u niet voor ogen schilderen, sterkere aansporingen kunnen we u niet voorleggen. Als u andere motivaties wilt hebben, moet u ze in lagere regionen zoeken. Laten we dan maar afdalen van deze verheven uitkijkpost vanwaar u de heerlijke dingen hebt gezien die voor u gereed staan en die u – wellicht – zonder aandoening of uitwerking hebt bekeken. Laten we afdalen om vanuit een ander standpunt een vluchtige blik te werpen op andere voorbereidingen die niet minder werkelijk en evenzeer eeuwigdurend zijn.

Ik heb al een belangrijk verschil genoemd tussen deze uitnemende maaltijd en alle andere. Bij andere maaltijden kunnen we te vroeg aankomen, terwijl bij de eerste de enige vrees is dat we te laat komen. Een ander tref-fend verschil is dat de afwijzing van een aardse maaltijd op z'n hoogst het verlies van enig plezier inhoudt, of vervreemding van de gever. Maar in de gelijkenissen van Christus waarin deze maaltijd het centrale beeld is,

wordt de weigering om aan de maaltijd deel te nemen weergegeven als een misdaad. Degenen die dit niet willen, worden in de buitenste duisternis geworpen, waar gehuil en geween en tandengeknars is. De reden daarvoor is duidelijk. Deze maaltijd is een beeld van de redding of verlossing van het verderf. Door te weigeren te komen, kiest u voor het verderf. Dit moeten we in het oog houden als we de motieven die hier aangevoerd worden op hun juiste waarde willen schatten.

Alle dingen zijn gereed, en dat 'alle' houdt mogelijk meer in dan u denkt. Er zijn nog meer dingen gereed naast verzoening, vergeving, vernieuwing, de gemeenschap der heiligen en de vreugden van de hemel. Ik zal er slechts twee noemen.

Ons leven is zo kort en het aanbod van de zaligheid is van zo'n voorbijgaande aard, dat zelfs de jongste die in deze kwestie een beslissing neemt, al aan de rand van het graf en op de grens van de eeuwigheid staat. Hoeveel lange jaren zich misschien nog voor u lijken uit te strekken als u naar de onbeduidende zaken van deze wereld kijkt, ze lossen op als een mist in vergelijking met de eeuwigheid. Daarom zeg ik tegen u, die nog aarzelt tussen het aannemen of afslaan van de uitnodiging in onze tekst, dat u aarzelt terwijl er in feite maar één stap is tussen u en de dood. Dit is een van de zaken die nu gereed zijn en op uw beslissing wachten.

Voor sommigen geldt dit in sterke mate, juist gezien de manier waarop u gewend bent met uw tijd om te gaan. Iemand met bovennatuurlijk gezichtsvermogen zou onder deze jeugdige gestalten en schone verschijningen enkele mensen kunnen ontdekken voor wie, bijna letterlijk, het graf al gedolven is. Maar van iedereen, zonder uitzondering, moet op grond van de zojuist genoemde reden hetzelfde worden gezegd. Want de tijd die ligt tussen de rampzalige beslissing om deze genadige uitnodiging voor eens en altijd af te wijzen of te wachten op een geschikter tijdstip, én het werkelijke einde van uw proeftijd, is buitengewoon kort, voorbijgaand en gering. Dat zal hierna duidelijk worden, maar behoorde nu al duidelijk te zijn. Daarom kunnen we iemand die Christus nu verwerpt terecht tekenen als iemand die Hem afwijst met één voet in het graf, of al half verzwolgen in de koude wateren van de doodsrivier.

Wie u ook bent, of u nu jong bent of oud, ziek of gezond, ik zeg u duidelijk dat het graf een van de dingen is die 'nu gereed' zijn en op uw beslissing wachten. Het graf, de koude, vochtige aarde, ligt klaar om u te ontvangen. Als u deze boodschap ongeduldig afwijst als ontijdig en onbelangrijk, laat dit alleen maar zien hoezeer u onvoorbereid bent om dit vreeswekkende schrikbeeld te ontmoeten. Zelfs ware gelovigen kunnen hun gehele leven gebonden zijn door vrees voor de dood, al is het dan slechts de tijdelijke dood. Hoeveel te meer is deze angst dan natuurlijk en gepast voor u die niet bereid bent gehoor te geven aan de Evangelienodigingen. De dood is de koning der verschrikking. Hoezeer wij zijn aanwezigheid ook mogen haten, het is beter hem aan u voor te stellen wanneer dit nog van nut kan zijn, dan wanneer de hoop op overwinning en redding helemaal uitgedoofd is.

Kijk dan, mijn hoorder, zo vaak en zo dapper als uw levensbeschouwing u toelaat naar die overschaduwde hoven die – zoals de poëzie het zegt – overschaduwde worden door doodscypressen. Daar wonen alleen de doden. Daar klinken alleen klaagzangen, geweend en de plechtige geluiden van begrafenisrituelen. Bezie die stille schaduwplek of de aarde die daaronder schuilt als de u toegewezen plaats, waar u lange tijd zult verblijven. Beschouw die kleine kuil als het bed waar ook uw leden wellicht eeuwenlang zullen rusten. Eigen hem u toe, overdenk uw recht erop en geef dit een plaats onder de dingen die nu gereed zijn en op uw beslissing wachten.

Zegt u dat dit allemaal evenzeer waar is voor de een als voor de ander; dat u toch moet sterven, of u de uitnodiging uit deze tekst nu aanneemt of afslaat? In theorie is dat inderdaad waar, maar in de praktijk klopt het niet. Vertel maar aan de gevangene die de laatste nacht voordat hij het schavot zal beklimmen zijn donkere cel binnengaat, dat zijn cel geen zier donkerder en zijn bed niets harder, dat zijn ketenen niets zwaarder zijn dan die van zijn buurman die de volgende dag vrijgelaten zal worden. Bekijk de gezichten van die twee mannen maar eens als zij dezelfde troosteloze cel binnengaan, terwijl ze beiden weten dat ze morgen hun ketenen zullen afleggen. Voor beiden betekenen het vuil en de duisternis en de opsluiting eigenlijk niets meer, maar om wat een verschillende reden!

Voor de een lijkt de vuiligheid glans, de duisternis licht en de opsluiting vrijheid in het extatische vooruitzicht van zijn bevrijding. Als hij in slaap valt, omarmt hij de ketenen die hem binden in de zekerheid dat hij nooit meer geketend zal liggen. Maar voor de ander verbleken de vuiligheid, de duisternis en de opsluiting bij het vooruitzicht van zijn terechtstelling, een lot waarbij zijn gevangenschap zelf volmaakte vrijheid lijkt.

Overtuig uzelf ervan dat zij in dezelfde omstandigheden verkeren wanneer ze hun donkere kerker binnengaan en gaan slapen. Zegt u dan nog steeds dat de dood voor allen op dezelfde manier komt? Het graf ligt gereed om u te ontvangen; ontkent u nog steeds dat dit een rol dient te spelen in uw beslissing?

De dood komt tot iedereen, zonder onderscheid; maar weet, o ijdel mens, dat de zonde de prikkel van de dood is, en dat de kracht van de zonde de wet is. Het is alle mensen gezet eenmaal te sterven en daarna het oordeel. Maar o, hoe verschillend is het gesteld met hen die dat oordeel kunnen verdragen en hen die dat niet kunnen; met hen die maar eenmaal sterven en met hen die zichzelf tot de tweede dood veroordeelden en bestemden. Het is alle mensen gezet eenmaal te sterven, maar sommigen sterven tweemaal, sommigen sterven nog een keer, sommigen sterven eeuwig.

Als dit u wacht, mag u wel terugschrikken en beven bij het aardse graf, dat het voorportaal voor een ander graf is. Want uiteindelijk is het niet het aardse graf dat ik u voor ogen wilde stellen en dat spoedig de deur tot elke keuze voor eeuwig sluiten zal. Ik kijk daar niet alleen in, maar ook erdoorheen en erachter, in die geheimzinnige wereld die daarachter wijd open ligt. Uw verbeelding of uw geloofsoog kan u een dieper, donkerder, afgrijselijker graf laten zien, gereed om uw ziel te ontvangen, en later ook uw lichaam, wanneer beide herenigd zullen zijn.

U kunt zich hiervan afwenden als van het product van een zieke verbeelding, maar hoewel dit tot op zekere hoogte verbeelding is, de dag komt waarop dit beeld sommigen maar heel arm en zwak zal schijnen in vergelijking met de angstaanjagende werkelijkheid. Het graf is gereed om het lichaam en de ziel te ontvangen. Ik vraag u niet erin te kijken of te

luisteren naar de klaagtonen die eruit opstijgen of de zwavelachtige dampen in te ademen. Ik vraag u alleen te geloven en te beseffen dat het graf en de afgrond net zo zeker op u wachten als de verzoening en de verlossing en de heiligmaking en de gemeente en de hemel gereed staan als u wél wilt komen.

Aan beide zijden zijn alle dingen dus gereed. De wereld van gelukzaligheid en de wereld van ramspoed schilderen u hun werkelijkheid voor uw ogen. Wilt u sterven? Dan is de dood gemakkelijk, want het graf is al gedolven, het ligt gereed om ziel en lichaam voor tijd en eeuwigheid te ontvangen. De aarde, waar u naar terug moet keren, ligt al open en de grafkuil verlangt er al naar u te ontvangen, terwijl beneden – ver weg in die schaduwwachtige wereld – al dikke rook begint op te stijgen van een brandstapel en zijn loeiende vlammen al zichtbaar worden. Op die brandstapel is ruimte genoeg voor u, eronder is vuur genoeg voor uw verderf. Het altaar voor de mensenoffers staat van oudsher klaar, de enorme omvang van de brandstapel is een en al vuur en hout. De adem van de Heere, als een rivier van zwavel, steekt hem in brand. Ja, dit zijn heftige beelden. Maar als dit nog maar de beelden zijn, wat moet dan de werkelijkheid zijn? Hoe het ook zij, weet dat dit uw toekomst is als u niet wilt komen, als u de dood verkiest boven het leven.

Wilt u leven? Het leven is nog te verkrijgen. Nu getuigen uw schuld, uw zwakheid, uw verdorvenheid, de rechtvaardigheid, waarheid en heiligheid van God allemaal tegen u. Maar kom, en alle dingen die u nodig hebt staan voor u klaar. Kom, o kom, en verzoening, vergeving, vernieuwing, de kerk op aarde, de kerk in de hemel – alle dingen zijn gereed, alles is voor u. Paulus of Apollos of Cephas, of de wereld of het leven of de dood of alle tegenwoordige of alle toekomstige dingen – alles is van u en u bent van Christus en Christus is van God.